

Írta: Julia Ventura
Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás

„A földön van egy családom, Ők szeretnek engem.” (Gyermekek énekeskönyve, 98.)

„Kapjuk fel a cuccokat, ideje horgászni!” – mondta Apa.

Hunornak fülig ért a szája, ahogy körülnézett. Verőfényes, rovarzűmmögős nap volt, és az egész tónál nem volt senki rajtuk kívül!

Apát követve Hunor is a kocsihoz ment, és kivette a nagy horgászládát a csomagtartóból. Nehéz volt, de ő nem bánta. Akár kétszer ilyen nehéz ládát is elcipelne, ha ezen múlna, hogy Apával horgászhat.

A horgászbökök összekoccantak, ahogy Apa kihúzta őket. „Úgy néz ki, hogy Dani elaludt – mondta. – Felébreszted?”

Hunor visszafojtott egy sóhajt. „Aha, persze.”

Már majdnem el is felejtette, hogy az öccse, Dani is velük tartott. Dani állandóan rohangált és hangoskodott. El fogja ijeszteni a halakat!

Hunor benézett a lehúzott ablakon. „Dani, ébresztő!”

De az öccse tovább aludt.

Hunor elgondolkodott. Ha szerencsésük van, Dani végigalussza az egész kirándulást.

Óvatosan levitte a ládát a partra, Apa horgászhelyéhez.

„Itt a csali, a kukacok meg minden!”

Apa átvette tőle a ládát. „Kiváló, köszi.” Aztán Apa felnézett. „Hol az öcséd?”

Hunor a kocsi felé sandított. Hirtelen belegondolt, hogy ő hogyan érezné magát, ha egyedül ébredne egy ismeretlen helyen. Arra a

megállapításra jutott, hogy nem jól. Mi több, valószínűleg eléggé meg lenne ijedve. Dani pedig még csak ötéves.

„Pillanat, Apa. Mindjárt jövök.” De amikor benézett az autóba, Daninak hűlt helye volt!

Hunor már nem hallotta a rovarok zűmmögését. Úgy tűnt, hogy minden elcsendesedett.

„Dani nincs itt!” – kiáltotta Hunor.

Apa odasietett és gyorsan bepillantott a kocsiába.

„Valószínűleg csak minket keres – mondta. – Egy perce sincs, hogy kiszállhatott. Nem lehet messze.”

Hunor próbált nyugodt maradni, de a gyomra liftezett. „Mondhatok egy imát?”

„Igen, szerintem az egy kiváló ötlet.”

Hunor köszönetet mondott Mennyei Atyának Daniért, és azt kérte, hogy azonnal megtalálhassák az öccsét, nehogy az megijedjen.

Amikor befejezte, a szíve már nem volt annyira összeszorulva.

Apa Hunor vállára tette a kezét. „Ha Dani helyében lennél, te hova mennél?”

Hunor észrevette, hogy a túloldalra nyitva van a kocsi egyik ajtaja. Dani valószínűleg nem látta, hogy ők a parton vannak. Rámutatott egy közeli ösvényre, és ezt mondta: „Valószínűleg arra mennék.”

Mindketten sietve elindultak az ösvényen.

Mintha minden másodperc ólomlábakon vánszorgott volna. Miközben mentek előre, Hunor folyamatosan imádkozott a szívében.

Az ösvény hamarosan elkanyarodott, és ahogy odaértek, meglátták Danit.

„Dani!” – kiáltotta Hunor.

Dani megperdült és mosolygott: „Hahó, merre jártatok, fiúk?”

Az idő ismét felgyorsult. Hunor odarohant Danihoz és erősen átölelte.

„Annyira örülök, hogy megtaláltunk” – mondta. A szívében elmondott egy gyors hálaimát.

Dani csak vigyorgott. „Hol vannak a halak?”

„Gyere, megmutatom” – hívta az öccsét Hunor. A lábai szinte maguktól indultak a tó felé. „Lássuk, hogy kinek lesz először kapása. Segítek neked rárakni a csalit a horogra.” ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Georgiában él.

Közös horgászat

Hunor már alig várta, hogy horgászni menjenek! Bárcsak Dani ne jött volna velük...